

Účastníci původního řízení

Žalobce: Alexej Petruhhin

Další účastník řízení: Latvijas Republikas Ģenerālprokuratūr

Předběžné otázky

- 1) Mají být čl. 18 první pododstavec a čl. 21 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie vykládány v tom smyslu, že v případě vydání občana kteréhokoliv členského státu Evropské unie do státu, který není členem Evropské unie, na základě smlouvy o vydávání osob uzavřené mezi členským státem a třetí zemí je třeba zaručit stejnou úroveň ochrany, jako je ochrana poskytovaná občanovi předmětného členského státu?
- 2) Má za takových okolností soud členského státu, který byl požádán o vydání osoby, uplatnit podmínky vydávání stanovené státem Evropské unie, jehož je daná osoba občanem, nebo státem, v němž má tato osoba obvyklé bydliště?
- 3) V případě, že k vydání má dojít bez zohlednění konkrétní úrovně ochrany stanovené pro občany členského státu, který byl požádán o vydání, musí tento stát ověřit, zda jsou dodrženy záruky stanovené v článku 19 Listiny základních práv Evropské unie, tedy že nikdo nesmí být vydán do státu, v němž mu hrozí vážné nebezpečí, že by mohl být vystaven trestu smrti, mučení nebo jinému nelidskému či ponižujícímu zacházení anebo trestu? Lze takové ověření omezit na zjištění, zda stát, který žádá o vydání, je smluvní stranou Úmluvy proti mučení, nebo je třeba zjistit skutečnou situaci s přihlédnutím k posouzení uvedeného státu provedeného orgány Rady Evropy?

**Kasační opravný prostředek podaný dne 27. dubna 2015 Tarifem Akhrasem proti rozsudku
Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 12. února 2015 ve věci T-579/11, Tarif Akhras v. Rada
Evropské unie**

(Věc C-193/15 P)

(2015/C 205/32)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Tarif Akhras (zástupci: S. Millar, S. Ashley, solicitors, D. Wyatt QC, R. Blakeley, barrister)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie, Evropská komise

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- částečně zrušil rozsudek Tribunálu (sedmého senátu) ze dne 12. února 2015 ve věci T-579/11, Tarif Akhras v. Rada Evropské unie;
- zrušil opatření napadená ve věci T-579/11, přijatá dne 23. března 2012 a později, a to v rozsahu, v němž se vztahují na navrhovatele;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku i nákladů řízení před Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku uvádí navrhovatel dva důvody.

Zprv se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že Rada oprávněně uplatnila domněnku, že navrhovatel požíval výhod režimu nebo jej podporoval, přičemž nepoužil správné kritérium, tedy nepřezkoumal, zda zjištěné skutečnosti představují soubor dostatečně konkrétních, přesných a konzistentních nepřímých důkazů prokazujících, že navrhovatel požíval výhod režimu nebo jej podporoval.

Zadruhé se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení a zkreslil důkazy, které jsou relevantní pro otázku, zda navrhovatel požíval výhod režimu nebo jej podporoval, a které by v případě, že by nebyly zkresleny, prokazovaly, že navrhovatel výhod režimu nepožíval ani jej nepodporoval.

Kdyby Tribunál neuplatnil danou domněnku, použil správné kritérium nebo nezkreslil výše zmíněné důkazy, opatření napadená ve věci T-579/11, přijatá dne 23. března 2012 a později, by zrušil.

Žaloba podaná dne 29. dubna 2015 – Evropská komise v. Portugalská republika

(Věc C-200/15)

(2015/C 205/33)

Jednací jazyk: portugalsština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. Wasmeier a P. Guerra e Andrade, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Portugalská republika tím, že pro účely stanovení základu daně z ojetých vozidel pocházejících z jiného členského státu a dovezených na území Portugalska uplatňovalo při výpočtu snížení hodnoty vozidel mechanismus, který nezohledňuje skutečnou hodnotu vozidla, zejména nezohledňuje snížení hodnoty u vozidel mladších jednoho roku ani další snižování hodnoty u vozidel starších pěti let, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 110 Smlouvy o fungování Evropské unie;
- uložil Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise má za to, že ustanovení článku 11 portugalského zákoníku o dani z vozidel (Código do imposto sobre veículos) jsou ve vztahu k motorovým vozidlům dovezeným do Portugalska, tedy ojetým vozidlům s trvalou poznávací značkou jiného členského státu uváděným na trh v Portugalsku, diskriminační. Na rozdíl od ojetých vozidel původně uvedených na trh v Portugalsku podléhají totiž dovezená vozidla pocházející z jiných členských států sazbám daně, které náležitě neodrážejí snížení hodnoty vozidla. Konkrétně se snížená sazba daně uplatňuje teprve po jednom roce používání a po pěti letech používání nemůže hodnota snížení sazby přesáhnout 52 %.
